

5. Bratovščina smrtnih britkosti Jezusovih, vpe-
ljana leta 1728.

Ob času cesarja Jožefa II. so se te kakor
vse enake cerkvene družbe zadušile, ker ondašnji
verski liberalizem ni poznal velike vrednosti mo-
litve in dobrih del, kakor jo tudi današnji libe-
ralci ne poznajo, katerim se tudi „misijoni prav ne-
potrebni zdijo“, kakor Vošnjakov „tednik“ slo-
venske kmete uči.

Gospodarske stvari.

O živinoreji.

(Poduk v ljutomerski kmetijski šoli.)

(Konec.)

Dokler ni tele pol leta staro, naj ne hodi na
pašo. Tudi ne sme zunaj prezebovati; jako mu
tudi škoduje močna vročina in hude mube. Tudi
na paši naj dobiva tele kaj posebka, na pr. zrnja
ali pa prav dobrega sena — vsaj prve tedne.

Tele ne potrebuje le dosti nastlanega pro-
stora za poskakovanje, zdravega zraka, dobre
hrane (jedi in pijače), nego menjkati bi mu tudi
nikakor ne smelo — čohle (štrigelna) in krtače.
Niti za odrasla goveda, še menje pa za teleta je
dolga pot na pašo brez škode. Le parkrat
na teden naj gre govedo na bližnjo pašo, da
se sprehodi, sicer pa naj bi se goveda doma pa-
sala, nepotrebni pašniki naj se obrnó za kaj ko-
ristnišega. Kako dobro dé životu čehljanje, o tem
se je že gotovo vsak sam prepričal. Ako čehljaš
žival, drobiš jej od kože prah, ki jo zjeda. Prah
pa ima žival vedno dosti, kajti stara vrhinja koža
se drobí v drobne delce; pa tudi cestni in drugi
prah prerad ostaje na koži. Glej, kako milo te
gleda živinče in ti obrača srbečo kožo, ako se
mu bližaš s čehlo ali krtačo v roci. In kdor
izmed gospodarjev tako ljubeznjivo ravna z ži-
vino, gotovo more z drugačnim ponosom peljati
v svoj hlev tujca, nego pa ovi, kateri le v mo-
krem pušča revno živino svojo in jo lačno v pre-
težkem jarmu — z batino čehlja in krtači, da se
kar šibi!

Imej torej usmiljenje z živino in ne preziraj
je nikedar, kajti tudi ona čuti prijetno in nepri-
jetno. Le tako smeš pričakovati dobička od nje
in vedi, da iz nič je bilo, je in bode vselej nič.
Ta skrb pa ne trpi le nekoliko časa, nego poza-
biti ne smeš, da se moraš brigati za govedo že
dolgo popred nego povrže. Izbiraj teleta za plemo
od izvrstnih starišev najboljših ploh, katere so
najboljše za dotične kraje in skrbi pošteno za go-
vedo od spočetja do mesnice. Tako delajo pa-
metni gospodarji po vsem svetu, in nje moramo v
živinoreji posnemati, ako hočemo napredovati.

Gospodarska naznanila.

Razdelitev plemenskih prasičkov.

Za letošnje leto se bo za državno podporo

kupljenih 50 plemenskih svinjic obojega spóla
in scer sufolškega in berkširskega naróda
razdelilo. —

Kteri si takih svinj želijo, naj se brž ko
mogoče za to ali neposredno v kanceliji graške
kmetijske družbe (Schmiedgasse Nr. 25), ali pa
posredno po dotičnih podružnicah oglašé. V ogla-
silu se mora zaznamovati plemo in spol, pa tudi
poslati 10 gld. za vsako svinjo.

Kako se lep, rumen puter zmede.
Holandski puter se na prvem svetovnem trgovišču
ne samo zarad tega visoko ceni, ker je tečen, nego
tudi zarad lepe rumene (žolte) barve. Ta žolta
barva ni putru prirojena, ampak se mu umetno
tako-le daje: Vzame se lepa rumena mrkva (ko-
renje), zriba se na ribežu, na tako zribano žolto
kašo se nalije sladkega mleka, in ko se je vse
vkup dobro pomešalo in stlačilo, se žolti sok pre-
cedi skozi čisto, gosto, platneno cunjico. Ta žolta
ocedovina se vlije v smeteno, ko se gre puter
mest. Tako dobi puter lepo in zdravo žolto ali
rumeno barvo.

Z čim se preišči najboljše opitajo?
Anglež Beever, ki se mnogo s pitanjem preiščev
peča, je o tem sledeče opazke razglasil. Najteč-
nejše in najtežje je svinjsko meso, ako se je svinja
z mlekom pitala; za mlekom je najbolje meso od
takih svinj, ki so se z zrnjem: kuruzo, ječmenom,
ovsom, grahom itd. pitale. Od krompirja je meso
redko, lahko in ne tečno. Z otrobi pitane svinje
dajejo žolto in slabo meso. Od želoda je meso
trdo in nezdravo. Svetovati je toraj, svinje z že-
lodom pitane dalj časa preje nego se koljejo, s
kuruzo ali drugim zrnjem pitati. (Zagreb. Gosp. list.)

Tistim, ki hočejo na Dunaj k razstavi iti.

Dunajska srenja je manj premožnim na ko-
rist poskrbela, kolikor se je dalo, stanovališč po
nizki ceni, ter ustanovila v raznih mestnih okrajih
pisarnice, v katerih se od 9. ure zjutraj do 4. ure
popoldne vse potrebno zve. Dobijo se stanovališča,
za kako dolgo kdo hoče.

Pisarnice pa so: I. V notranjem mestu
v mestni hiši Wipplingerstrasse Nr. 8. — II. V
predmestji Leopoldstadt: „Kleine Sperrgasse“
Nr. 10. — III. V predmestji Wieden: „Schäfergasse“
Nr. 3. — Razun teh so še pisarnice v drugih
okrajih, kamor pa tujci, prihajajoči po južni že-
leznici, ne pridejo lahko.

Dopisi.

Iz Slovengradca. (V pojasnilo.) V 143.
šte. „Slov. Naroda“ smo brali dopis iz Sloven-
gradca, v katerem dopisnik med drugim pravi:
„Prav srečna misel je bila izdajati nov slovenski
tednik. Naše ljudstvo si ga želi. Slišal sem od